

Kettumatka Estonia Rahvusooperiin helmikuu 2017

Tyyntä oli, ei keikuttanut, kun Viking Express kynti helmikuisia sulia vesiä kohti Tallinnaa. Ketut nauttivat salaattibuffetin tarjonnasta konferenssikannen kokoushuoneessa. Mukava aloitus matkalle, ruokaa, viiniä ja esittelykierros puheenjohtaja Leena Tamlanderin ja varapuheenjohtaja Pontus Dammertin luotsatessa. Todettiin, että kaikki hoituu, kun on mukana hoitohenkilökuntaakin.

Hotelli Nordic Forum otti vastaan ja ketut levisivät kukin tahoilleen kiireisiä iltapäivätunteja viettämään. Itse löysin tieni ihanaan pellavakauppaan ja vielä kampaamoon. Uudet värit päähän, ja kiireesti koolle oopperalippujen jakoon. Estonia teatterissa koimme pienen yllätyksen: ooppera Aida alkoikin mustavalkoelokuvina, joissa parrakas bassobaritoni lauloi kuuluisia oopperaroolleja lähikuvissa. Syy selvisi, kyseessä oli Mati Palmi 75. juubelit, päivän sankari sai puheita ja kukkia ja isot aplodit. Oli juhlavaa.

Sitten alkoi ooppera Aida. Oli juhla kaukana. Hotellihuoneessa (lavastuksen oli suunnitellut saksalainen Rainer Sellmaier) venytteli puolipukeinen tukeva mies, pakko sanoa, että kun hän lauloi jumalaisen aarian Celeste Aida, se ei tuntunut uskottavalta. Koko ooppera oli hyvin hämmästyttävä kokemus, etenkin siinä kohtaa, missä hiekkaa alkoi valua seinästä, missä me luulimme olevan ilmalämpöpumpun. Hiekkaa riitti näytöksen loppuun asti. Laulajat kahlasivat tai makasivat hiekkakasoissa. Sen verran siinä oli Egyptiä. Hyvin kauniisti he kuitenkin lauloivat, ja orkesteri soitti hienosti, mutta hiekka jäi vähän kaivertamaan mieltä. Kuoro oli mahtava, etenkin kohdassa missä frakkipukuiset miehet lauloivat parven aitioista kurkottaen.

Seuraavana päivänä riitti keskustelua Aidan tulkinnoista. Ei se ainakaan kylmäksi jättänyt. Osa porukasta lähti Kumuun, osa humuun. Paljon kiinnostavaa löytyi taas, raatihuoneen torilla oli valolamppuhäkkyrä jota Tero Laine oli ollut tekemässä. Piti juoda kuumat glögit sitä ihmetellessä.

Paluumatkalla syötiin kuin ei olisi ruokaa nähtykään, laivan buffetti oli mainio.

Kiitos kettukaverit, matkustellaan taas.

Toivoo *Kirsti Luova*

Kuvien takana *Antero Takala*